

A vendégeket be kellene csalogatni a pécsi éttermekbe, kávéházakban. A szándék érthető, de a turisták nem nagyon érkeznek. Mindezt Háber Tamás (képünkön) nem a statisztikákból, hanem a pécsi vendéglősöktől is hallja. „Felesleges” sokat dicsérni Háber Tamást, a Magyar Vendéglátók Ipartestületének tiszteletbeli elnökét. A pécsi szakember hosszú ideje piaci szereplő, igényes egységek működtetése fűződött mindig a nevéhez. Csak azért nem szokott panaszkodni, mert nincsen jobb dolga. Soha nem beszél a levegőbe, megfontolt, higgadt, de ismeri az iparág országos és helyi gondjait is.

– Sokkal kevesebb Pécssett a vendég, mint egy évvel ezelőtt – jelentette ki határozottan Háber Tamás. – Ami azért érdekes, mert az elmúlt idényben, amikor nem minden beruházás készült el időben az EKF évében, akkor a turisztikai szakma képviselői, illetve a politikusok azt mondták, a következő szezonra, sőt azon túl is lesz hatása a 2010-es nagy rendezvénysorozatnak. Szomorúan kell megállapítanunk, ez nem így van!

– Mégsem adhatják fel a „harcot”, hiszen akkor kitehetik a „zárva” táblát.
– A forgalom csökkenése országos tendencia, de mi pécsiek bízunk abban, hogy az EKF jobb helyzetet fog teremteni számunkra. Léteznek törekvések, elképzelések, amik növelhetnék a helyi érdeklődést, de ehhez a helyi kultúra és turizmus vezetésének az összehangolt hosszú távú munkájára lenne szükség. Végre ki kellene dolgozni a város turisztikai, esetleg kulturális és turisztikai stratégiáját. Addig, míg a céljainkat nem tudjuk meghatározni, nincs mit eladni. Beszélhetünk sok mindenről, de nem elég csak az ide érkező vendégeket fogadni, őket itt is kell tudni tartani. Napokban kerül a kormány elé a szakmai piacélénkítési koncepcióm melyet, ha sikerül elfogadtatni, akkor talán egy-két éven belül újra élénkebb lehet a

vendéglátás lakossági forgalma is. De mindezek – az ország gazdasági helyzetét nézve – kétséges dolgok, miközben több olyan szigorítás is sújthat még minket, melyek még további forgalmi szűkülést is jelenthetnek.

– Példával is tudná érzékeltetni a folyamatokat?

– Két törvényt illetve kormányrendeletet említenék meg! Az egyik a dohányzás feltételeinek törvényi megnehezítése. Amivel elvileg egyet lehet érteni. De nem most, amikor az ágazat a túlélésért küzd. Egy lassúbb, megfontoltabb, toleránsabb bevezetés nagyobb sikert jelenthetett volna az egészségpolitikusoknak. A szigorú tiltás viszont bizonyosan pillanatnyi veszteséget eredményezhet. Mire pedig az egyensúly visszaállna, addigra sokan kényszerből lehúzzhatják a redőnyt. E törvény leginkább a kiskocsmákat, bárókat, szórakozóhelyeket érinthet, kevésbé az éttermeket.

– Ez „csak” egy volt, jöhet a következő érve.

– Az üdülési csekk megszüntetése után bevezetik a Széchenyi Pihenő Kártyát. De az a szállásadókat hozza jobb helyzetbe, mert vendéglőkben nem fogadhatjuk el az új „fizetőeszközt”. Nem zárják ki teljes egészében az együttműködést, de külön kell majd szerződést kötni a szálláshelyekkel, természetesen jutalék fejében. Aminek kapcsán, a korábbiakat figyelembe véve, kizárt, hogy jobban járjunk, ez könnyedén belátható. Hiszen a szállodák is üresek, ahhoz fűződik érdekük, hogy minden forgalmat minimum félpanzióhoz kötve a szállodában tartsanak.

– Cinikusra véve a “figurát”, megállapíthatjuk, legfeljebb tényleg csattan a lakat néhány éttermen.

– Csakhogy, attól kezdve újabb munkavállalók maradnak állás nélkül. Mondhatnánk, hogy akkor a kevesebb üzletnek több lesz a forgalma, ám a gyakorlat azt bizonyítja, hogy az üzletek száma nem csökken, hanem nő. Mindig lesznek újabb és újabb vállalkozó szellemű emberek, kik szerencsét akarnak próbálni. Összetett kérdés ez, ahonnan a kiutat a fellendülés hozhatná meg, nem a leépülés. Amíg a lakosságnak nincs több pénze, amíg Pécsen nem lesz több ipari vállalkozás, addig a helyzet nem fog megváltozni. A globális kereskedelem Pécsre hozatala nem jelent kitörési pontot, hiszen a kereskedelemben minimálbér közelében foglalkoztatják az alkalmazottakat. A baranyai megyeszékhelynek sok kulturális érték van, de ennek ellenére nincs a városnak itt tartó ereje. Márpedig, ha nem tudjuk

Harc a csökkenő forgalom ellen

Írta:

---

elérni, hogy a vendégek legalább két-három napig itt tartózkodjanak, akkor bizony nem tudnak sem a vállalkozások, sem a város bevételei növekedni. Csendes, egyetemi város lakóiként élhetjük majd szürke hétköznapijainkat.